

Publicerad 2014-06-02 16:22 av Lemon Merchant

I ensamhetens sällskap

Den vävda tapeten är en klagomur
Lakanet är gjort av oslipad drivved
Tystnaden är en rostig väckarklocka
Jag staplar sömnlösa torn i mitt fort
Ber att källden dödar mig innan elden
Ingen kan höra, kommer aldrig förstå
Att vårt äkta hem saknar en adress
Medan visare smälter ruttnar tänder
Då för jag sotade flaskbottnar till ögat
Bevittnar de med nagel inristade ord
I bänken jag förväntar mig somna in på
För ensamheten lärde mig om närhet
Jag tatuerar in misstagen under huden
Förlorar jag nu kommer ni vinna allt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lemon Merchant med Poeter.se id #47585 innehar upphovsrätten